

Människor jag mött.

Under mina färder på den mellanskånska landsbygden under många år, har jag träffat många olika sorters människor. Både kloga och okloga om jag använder det folksliga språket. Många kloga har varit okloga i krångliga situationer och tvärt om. Det gamla mellanskånska psyket har varit synnerligen olika hos innevånarna i olika bygder. Många människor har trots svåra förhållanden varit ärligheten själv, medan andra som varit mycket förögna och som man inte skulle ha den minsta misstanke om att vilja tillskansa sig något som inte har varit deras, varit tvärt om.

Det var noga med att lämna pengar till den som skulle utföra ett ärende och den som utförde ärendet, såg helst att han fick jämna pengar i handen till de köpta varorna.

Jag skall nu för er berätta en historia, som trots att den är otrolig hände i våra bygder för 80 år sedan. Det var nämligen så att jag efterträdde min fader vilken varit försäljare för ett bolag i mellersta Skåne sedan många år tillbaka. Så det stora förtroendet som han hade övergick automatiskt på mig, och på så vis kunde man många gånger få höra både det som var roligt och å rälit.

Den ene mannen hette Fredrik och den andre hette Bengtsson, varför den ene kallades för sitt förnamn och den andre för sitt efternamn berodde troligtvis för, att Bengtsson i sin ungdom varit i Amerika i sin ungdom. Fredrik hade varit dräng i sin ungdom, lång och smal med ett intyck av seghet som enarna på våra mellanskånska fälader. Bengtsson var rund och trullig och med en gammal fårskinnsväst med många många lappar av olika färger och denna hade han på sig vinter som sommar, vare sig mer eller mindre i klädväg.

Den användes även som täcke i utdragssoffan, men på botten fanns det tjockt med Havrehalm samt vid ^{båda} sidorna en avjämnande kant av tomma och halvtomma brännvinsflaskor. Det övriga möblemanget bestod av ett gammalt skrivbord och en matsalsstol som var antik för ett flertal år sedan. Bengtsson hade

endast ett rum som bostad och en spis med ett högt fotogenkök ovanpå för matlagning.

Huset var inte stort men Fredrik hyrde två rum och kök av Bengtsson.

Fredrik hade varit vad man i trakten kallar för en knaggabonde med två kor och ett ungdjur och 5a6 tunnland jord. Men trots detta hade han några tusen på banken, han omtalade i stort förtroende för mig en gång att han föregående vecka av några kringresande Tattrar köpt en matta som hette yllevilton och kostade 135.00 kontant, men jag har likvärdigt 27000 på banken. Detta var ganska mycket pengar för en f.d. knaggabonde år 1947. Men tattrarna stal en gås och en tocke i den gemensamma frysboxen som Bengtsson och Fredrik hade i förstugan som man delade.

Jag var försäljare i kött och chark och besökte dessa original på tisdagarna och hade då i regel en regäl korg med från byns affär vilken låg en halv mil ifrån platsen där Fredrik bodde och som Fredriks kvinga som han sade varit och handlat dagen innan, korgen var för tung för henne att bära, därför tog jag den med mig då jag skulle köra dit ändå. Då skulle det bjudas kaffe på samma gång blev man intervjuad om allt som hörde till livets trivialiteter och då frågar Fredrik mig en gång om jag var gift. På mitt nekande svar sade han med stor övertygelse. "Bara geft de Bertel de e de roliaste som finns" varpå han drog ett djupt andetag och fortsatte, "Jag har säl vatt gefter tre gånger."

Där e min första kvinga pekande på kort som stod på spishyllan och där är min andra kvinga och där seder min tredje kvinga pekande på henne som då satt på torvalådan och grinade: Fredrik fortsatte "ja har vatt gefter med tre söstrar."

Så gick det några år och Fredrik började bli äldre och sjuk samt fick så småningom söka doktor, då han legat en månad och jag kom in med korgen sade Fredrik till mig. Nästa gång du kommer är här ingen hemma, då är här begravning i huset, på vilket jag svarade "a du tramsar". Jo sa gubben de ä så o jag har ordnat allt. "Ja har bestämt med begravningsentreprenören."